

Bu Nasıl Bir Vahşettir

– S.SAMYELİ · 28 Şubat 2014

BU NASIL BİR VAHŞETTİR

Mevsimlerden karakış aylardan ise Şubat
Hocalı semasını kara duman bürüdü
Ne Ahmet, Mehmet kaldı ne çakır gözlü Kubat
Baş bedenden ayrıldı kan gövdede yürüdü
Gecenin yarısında bu da neyin nesiydi
Patlayanlar mavzerdi sanmayın ney sesiydi
Kulaklarda çınlayan Türkün kanlı yasıydı
Karabağın bağrında soysuz itler türedi
Türlere düşmandılar ermenin dölleri
Tetiklere dokundu kopasıca elleri
Birer birer soldular Azerimin gülleri
Acılı yüreklerde yağ kalmadı eridi
Lanetli o gecede yüzlerce ocak söndü
Kan beyinlere çıktı yüzlerde nevir döndü
Katledilen onca can tek tek kabre konu
Ellerine bulaşan çıkmayacak kiridi
Gözüdünmüş caniler kendine pay kaptılar
Masum çocuk başını ortada top yaptılar
Kanlı postallarıyla acımadan teptiler
Melek gibiyken yüzü tekmelerle çürüdü
Doymuyordu vahşete ermeninin tazısı
Kasıklarda başladı kadınların sızısı
Merhamet diliyordu canilerden bazısı
Irz düşmanı nametler saçlarından sürüdü
Ağaçlara bağlandı onlarca gebe kadın
Ayşe, Fatma, Gülnare ne önemi var adın
Farkına varmamışken analık denen tadın
Kurduğu hayalleri dal dibinde kurudu
Ölen soydaşlarıma okunurken Kuran'lar
Salınarak geziyor Türk'e pusu kuranlar
SAMYELİ der uyanın uyanın hey turanlar
Birlikten kuvvet doğar geçen günler zorudu